

Navega: [Home](#) » [2020](#) » [April](#) » [16](#) » Visca la mandra!

SUBSCRIU-TE A NOSTRE BUTLLETÍ

Enviar

REBRE ELS
 QUADERNS CJ

VISCA LA MANDRA!

16 April 2020 · per Cristianisme i Justícia · a Ètica, Llibres

Albert Florensa. Malgrat la seva brevetat, *La mandra* és un llibre profund i erudit, però no és ni difícil ni enfarfegat. Com en altres obres de l'**Oriol Quintana**, el text està perfumat amb la justa ironia, la qual permet connectar amb la realitat dels homes i dones que conformen el que l'autor anomena *la condició mitjana*.

Pel que fa al tema del llibre, la mandra, pot afirmar-se que és del tot adient, tant per la seva actualitat com per la seva rellevància. Cal però fer un advertiment: si el lector és dels qui pensa que la nostra societat està amenaçada per la mandra, especialment la gent jove, i que l'ésser humà està cridat a perfeccionar-se contínuament, es durà una decepció, perquè **Quintana dedica el text, fonamentalment, a enumerar les propietats beneficioses que acompanyen la vilipendiada mandra.**

Tractant-se d'un dels llibres de la sèrie **Pecats Capitals**, de l'editorial Fragmenta, les seves pàgines, com era d'esperar, contenen algunes reflexions teològiques. Ben triades i contextualitzades, aquestes reflexions ajuden al lector a entendre perquè la mandra va esdevenir un vici, així, per exemple, Quintana afirma:

“Va ser el cristianisme tradicional el primer encarregat de perseguir la mandra. Un no podia estar dormint i tenir la casa tota desendregada, no fos cas que l'amo tornés de manera inesperada, no fos cas que la mort es presentés de sobte i un abandonés el món amb les coses a mig fer”.

L'autor assenyala l'humanisme renaixentista com un moment clau en la gènesi de la creença en un ésser humà perfectible, el qual està cridat, precisament, a perfeccionar-se. Dedicar-se a aquesta tasca esdevindrà una virtut. L'home haurà de lluitar contra la mandra, un dels principals obstacles en el camí de la perfecció. Aquesta creença

PUNTS DE PREGÀRIA
 recés a la ciutat -
 setmana santa 2020

DESCARREGA'LS

**Paraules i
 accions
 per a reconciliar
 el nostre món**

**¡Fes-ho possible
 amb el teu
 donatiu!**

arribarà corregida i augmentada a la modernitat, i ara, ja en la modernitat tardana, assolirà els nivells del deliri transhumanista.

Quintana ens recorda, tot citant al pensador contemporani **Byung Chul Han**, que a les nostres societats els homes no només s'exploten entre ells, sinó que s'autoexploten. Al subjecte de rendiment ja no cal que el recordin que ha de rendir al màxim ni cal constrènyer-lo per tal que esdevingui un individu centrat exclusivament en incrementar el seu propi rendiment. **El subjecte de rendiment no pot perdre el temps ni les oportunitats ni molt menys practicar l'altruisme; tot depèn exclusivament d'ell mateix, perquè l'han convençut que ho pot tot.** Així, en aquest context que acabem de descriure, qui esdevingui mandrós, esdevindrà un inadaplat i, òbviament, aquells que no puguin seguir el ritme també seran rebutjats i, probablement, desenvolupin alguna malaltia nerviosa.

Per mostrar-nos algunes relacions dels éssers humans amb la mandra, Quintana recorre a la literatura d'alta volada. El Quixot i Sancho Panza, així com el propi Hamlet, en són exemples. Bona utilització de la literatura que ens fa desitjar tornar a acompanyar aquests personatges tot fixant-nos en els detalls que ens assenyala Quintana.

L'autor ens recorda el paper beneficiós que pot representar la mandra a l'hora de prendre decisions, perquè segons Quintana el nivell de mandra que ens provoca haver de realitzar certa acció pot ser un indicador de la conveniència o no de dur-la a terme: quan el pes de la mandra és molt elevat, cal sospitar de la bondat i de la conveniència de l'acció a realitzar.

Finalment, quan pensem que en Quintana ha rescatat la mandra del pou dels vicis per situar-la al paradís de les virtuts, ens cau a sobre un gerro d'aigua freda, perquè **ens adverteix que no hem de tenir mandra de fer allò que cal fer: fonamentalment tenir cura dels altres, d'estimar.** I jo afegiria: també d'estimar-nos a nosaltres mateixos, de tenir cura del planeta i, des de la perspectiva transcendent, d'estimar Déu, d'estimar l'Absolut.

Al capdavant, per a mi, les virtuts d'aquest llibre rauen, per una banda, en haver recuperat **allò de bo que ens regala la humana mandra, especialment en una societat que només valora l'eficàcia i l'eficiència tecnocientífica i econòmica, i que ens vol convertir en subjectes de rendiment: visca la mandra!** I per altra banda, en voler treure'ns la mandra de sobre per posar-nos a discernir sobre allò que realment no podem deixar de fer: estimar més i millor, especialment quan això d'estimar ens exigeixi accions quotidianes gens espectaculars.

#DiálogosExcepcio

#DiálogosExcepcionales con Pepe Laguna - "Lugares sagrados, comunidad y utopía"

#DiálogosExcepcio

#DiálogosExcepcionales con Sonia Herrera - "Maternidades, cuidados y confinamiento"

#DiálogosExcepcio

#DiálogosExcepcionales con Josep M. Lozano - "La plenitud del tiempo"

Ser cristià a Europa?

